

MASOPUSTNÍ NEDĚLE (Mk 1,40-45) a přeci jen ještě 3. jezuita

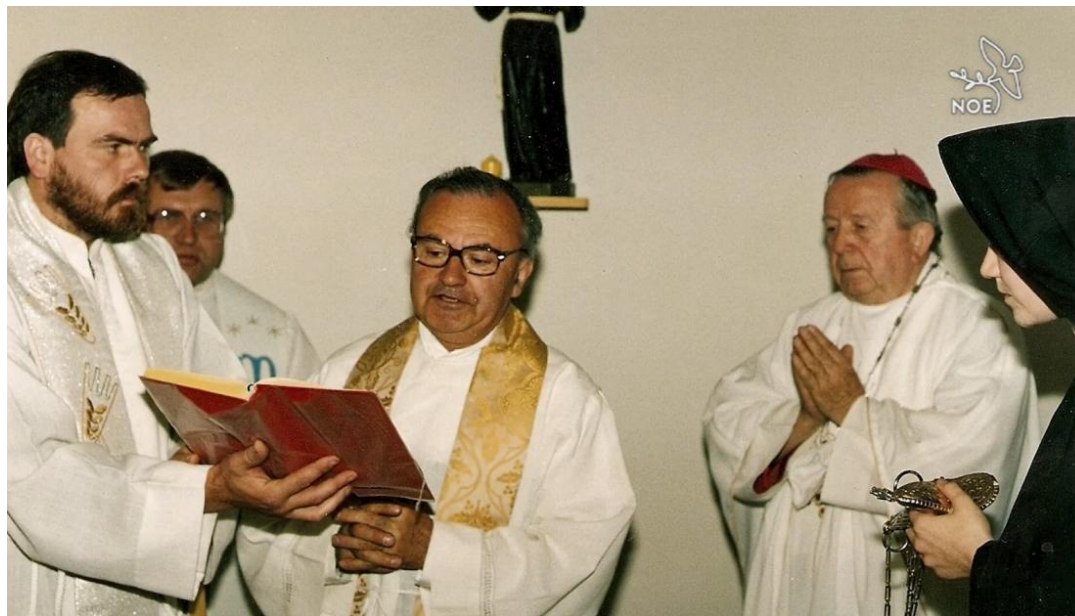
BOHOSLUŽBY POPELEČNÍ STŘEDY BUDOU:

- v úterý 16.2.
- ve středu 17.2.
- ve čtvrtek 18.2.
- v pátek 19.2.

ŽÁDÁME O ÚČAST POUZE V 1 TERMÍNU !!!

- P. Adolf Kajpr, SJ
- Ještě jednou o nálezů Ústavního soudu
- Falešní proroci mezi námi aneb pravda o COVID-19
- 17.2. – začíná doba Čtyřiceti dnů...
- 17.2. – Popeleční středa
- 17.2. – výročí kněžského svěcení (nejen) Jana Rybáře
- Masopustní veselí i vážno

foto: Jan Rybář jako kněz v přítomnosti svého světitele (někteří preláti stále shánějí papírový doklad o vysvěcení)

P. Adolf Kajpr

(1902-1959) byl jezuita a novinář. Pro jeho službu slova ho nacisté i komunisté považovali za svrchovaně nebezpečného. Ve vězeních obou těchto ideologií strávil 13 let, a na následky věznění také zemřel. Nedávno byl zahájen proces jeho blahorečení: „Když nějaký katolík (i kdyby to byl kněz či biskup) špatně a pohoršlivě jedná, není to tím, že je katolík, nýbrž tím, že je špatný katolík, že sice snad i dost úzkostlivě dbá na zevní katolické maličkosti, ale nevěří a nejedná podle základní zásady, která katoliku dává jeho jméno: zásady svaté, všeobecné lásky, která věří prakticky, že všechno z Boha vyšlo a všechno se k Bohu musí jednou vrátit, která věří, že svět a lidstvo je jednotným dílem Božím, a která proto všechno pomáhá v Bohu sjednocovat.“ „Nečíst noviny může být v dobách demokracie škodlivější než se nepomodlit růženec. Všecky takové „zbožné osoby“, úplně uzavřené do svých pobožností a naprosto nic nevědoucí o problémech naší doby, jsou veřejným nebezpečím. A ovšem nejde jen o to, číst noviny. Jde o to, číst je jako myslící člověk a jako křesťan. Hledět se dopracovat k samostatnému úsudku a hledět pak dělat skutečnou křesťanskou politiku, která se snaží všude uplatnit zásady evangelia, nezapomíná však na konkrétní lidi, snaží se uskutečnit to, co za daných okolností a za daných poměrů je nejméně špatné.“

Ještě jednou o nálezu Ústavního soudu

Pavel Rychetský byl znovu tázán ohledně volebního zákona, tentokrát 8.2.2021 v pořadu [Dvacet minut na Radiožurnálu](#). Pane Rychetský, děkuji za kulturu v myšlení, mluvení i jednání.

Falešní proroci mezi námi aneb pravda o COVID-19

Usilovně, ba tvrdošíjně volám v církvi po reflexi pandemického období. Jedna je zde: [Umírání s covidem](#). Jaroslav Janšta, salesián-spolupracovník a skaut, bojuje o život. Myslím na něj. Michale, díky.

17.2. – začíná doba Čtyřiceti dnů...

...přípravy na Velikonoce. Jenom pro zopakování: „*Doba postní*“ není dobou postní. V Římském misále je psáno: *Tempus quadragesimae = Doba čtyřicítky*. Dále: V evangeliích se čte: „*Čiňte pokání*.“ V řecké předloze je však psáno: *Metanoete = Obráťte se (změňte své smýšlení, navraťte se k Bohu)*. Jeroným to později do latiny přeložil: *Poenitemini = Trestejte se (mučte se)*. Ale aby to v češtině nebylo tak strašidelné, Kraličtí napsali: *Kajte se = Čiňte pokání*. To jsem blázen! Vždyť to je přece něco úplně jiného! K čemu tedy využijeme letošních 40 dnů?

17.2. – Popeleční středa

Hledal jsem v Bibli, jak je to se sypáním popela na hlavu. Nikdo nikomu to tam nedělá. Pokud v Bibli padá někomu popel na hlavu, pak to tam dělá člověk sám sobě. Při letošním korona-popelci to zkusme, ať už v kostele nebo doma (u kamen). Můžeme myslet na to, že každá věc jednou skončí. Jak nakládám s odpadem? Hodí se popel na něco? Umím přiznat chybu? Co to je, že jsme prach a popel (pozn.: nikoli z prachu a popela). Ale nezapomeňme, že jsme především milovaní synové a dcery Boží – to je Nový Zákon, Ježíšův Odkaz, Ježíšova Závěť.

17.2. – výročí kněžského svěcení (nejen) Jana Rybáře

Jedním z posledních Jeníčkových fejetonů jsou **Tutlátoři**: Sloveso „*tutlat*“ patří do skupiny slov onomatopoických čili zvukomalebných. Už téměř tisíc let jsou nejzdatnějšími tutlátoři zákoníci z Vatikánu. Vydalo by to ne na knihu, ale na knihovnu. Třeba: *ututlaný záporný postoj odborné papežské komise vůči „Humanae vitae“*. Nebo: *kladné stanovisko Papežské Biblické komise ke svěcení žen*. Nás to zajímá kvůli tajnému biskupu Davidkovi, světiteli žen. Proti němu se zuřivě postavili jeho vlastní spolupracovníci, natož kurie vatikánská i česká. Kvůli tomu zřídil Pavel VI. zvláštní Papežskou Biblickou komisi vynikajících odborníků a ta došla r.1976 (12 hlasy ze 17) k závěru, že dle Bible nejsou proti svěcení žen námitky. Zděšení – a trezor... Nyní to prozradil bývalý člen Papežské Biblické komise Johannes Beutler SJ. U nás se ovšem tohle nikde nedovíte; naši tutlátoři jsou stále velmi mocní – ani jeden prelát se dosud (za 32 let) neodvážil veřejně se pomodlit na hrobě nebohého Davidka v Brně Tuřanech...

Jenda zmínil text z německého časopisu Christ in der Gegenwart. Jedná se o pracovní dokument, který nebyl (nesměl být?) publikován. Hlasovalo se o třech tezích: 1) NZ se nevyjadřuje jasným způsobem, že se ženy mohou stát kněžkami. 2) Důvody z Písma samy o sobě nestačí, aby

vyloučily možnost svěcení žen. 3) Kristův plán by svěcením žen nebyl narušen. Co je zajímavé? – Že v r.1970 biskup Davídek vysvětil Ludmilu Javorovou na kněze. Když se to ve Vatikánu dozvěděli (pravděpodobně), v r.1976 k tomu zřídili komisi. Ta řekne: žena a kněžství není problém. Papeži se to nelíbí, tak se dělá jako by nic. Další tlak na svěcení žen vzniká v r.1994 z anglikánské církve. Tak se vydá (ve stejném roce) list *Ordinatio sacerdotalis*, kde jiný papež „zapomněl“ na dříve ututlané a tváří se, že to „v životě nelze“. Bez biblických a tradičních důvodů, sám o sobě, bez ostatních biskupů. A za dalších 25 let se v Německu probouzí tzv. synodální cesta a zároveň je svolána Panamazonská synoda. Honem, Vatikán si pospíší s tvrzením, že vyloučení žen ze svěcení je „Pánovo rozhodnutí“ a církev že „to nemůže změnit z poslušnosti Pánu“. Proč? – Patrně jsme zapomněli na moc nejen svazovat, ale i rozsvazovat. Naše milé ženy, 2021 let po Kristu můžete konečně předčítat Boží slovo a ministrovat. – Omlouváme se Vám.

O Vánocích tomu bylo 50 let, co **28.12.1970 biskup Felix Davídek vysvětil na kněze paní Ludmilu Javorovou**. Velkým stimulem jim k tomu bylo osobní svědectví sestry Vojtěchy Hasmandové, představené boromejek na Hradišti u Znojma, když je v této věci žádala. Ludmilin bratr Josef její kněžství vyjádřil v básni:

*Oba to dobře víme – Tvé kněžské svěcení je platné – V řádu Bytí jsi kněžka – V řádu Práva nikoli
Jenomže současně nemůže – Platit Ano i Ne... – Řád Práva je proměnný – Řád Bytí nikoli
Co podléhá proměně – Je podřízeno neměnnosti – Podříd' se tedy Právu
Bytí je s tebou – Jako s Jeanne d'Arc – Hranice shoří Srdce nevyhasne
Škoda, že ani po tolika letech se neohlásil žádný biskup s květinou...
Teto Lído, děkujeme ti za tvou statečnost i za tvou lásku k Životu (k Bohu i jeho církvi).*

Masopustní veselí i vážno

Nezapomeňte, že o masopustní neděli je potřeba se aspoň jednou pořádně zasmát: [Jak si užít popeleční středu](#). Ale tentokrát vážně na závěr. Je před námi 40 dní a bude to už rok s pandemií:

- Některá rodina sesbírá odvahu k domácímu slavení neděle [domácímu slavení neděle](#).
- Každou středu ve 20 hod. [se můžeme společně modlit on-line](#) na <https://meet.jit.si/manzelskespolco>
- Někteří z mužů se vydají na [Exodus 40](#).

Na každou neděli se můžeme připravit

- četbou [poznámek na neděli](#) Václava Vacka ([Letohrad](#)) – v neděli dopoledne (nebo text z r. 2006 zde),
 - poslechem [nedělních kázání](#) Josefa Kordíka ([Železnice](#)) – v neděli po obědě (nebo záznam z r. 2018 zde),
 - sledováním [nedělních promluv](#) Tomáše Halíka ([Praha-Salvator](#)) – již v sobotu večer.
- v případě zájmu o doručování prvních dvou odkazů je potřeba se osobně ucházet.

Mějte se hezky a přejeme dobré Čtyřicetidenní Přejití.

Jiří Veselý